

Til Integrationsudvalget

Ved en "March for et mere menneskeligt Danmark", der fandt sted i Frederikshavn den 8. april fremkom et åbent spørgsmål til Integrationsministeren.

Ved gennemlæsning af over 50 afslag på asylansøgninger på asylcentret i Frederikshavn har vi erfaret, at de alle begrundes med, at ansøger er utroværdig og derfor ikke kan opnå asyl i Danmark og må udrejse. Denne erfaring er delt med andre grupper, der også arbejder med asylansøgere rundt om i landet, og de kan alle bekræfte, at afslag til asylansøgere i disse lejre er begrundet med nøjagtig de samme ord

Hvordan kan det være, at alle asylansøgere fra Afghanistan og Irak de seneste par år pludselig stemples som utroværdige og løgnere? For to år siden var de troværdige nok. Hvad er årsag til denne voldsomme ændring? Vi har svært ved at forstå, at det efter 2015 nu kun er alle de utroværdige fra de to lande, der er indrejst her i landet. Det må der være god og særdeles spændende grund til.

Integrationsudvalget må også have undret sig, og vi ser derfor med stor interesse og nysgerrighed frem til udvalgets svar.

Jeg har desuden læst over 50 afslag på asylansøgninger. De munder alle ud i konklusionen: Du er utroværdig. Vi tror ikke på din historie. Jeg har også talt med ejerne af disse afslag, og de siger alle, at der er noget ved disse interviews, de ikke kan forstå. Og jeg forstår det heller ikke.

Asylansøgerne får tildelt en tolk. Som regel en tolk, der ikke er fra ansøgerens eget sprogområde. Hvorfor? Det har givet store problemer i oversættelsen og forståelsen af interviewene og især referaterne. De mener alle, at Udlændingestyrelsen bevidst finder tolke, der ikke taler ansøgerens eget sprog korrekt. I enkelte tilfælde er en tolk, der flydende talte dari (afghansk) og hvor forståelsen mellem asylansøger og tolk var i top, pludselig blevet fjernet efter en times interview, hvorefter en anden med kun ringe dari sprogkundskaber blev hentet ind. Tolken, der blev fjernet vidste ikke, hvorfor han ikke kunne oversætte mere.

Asylansøgerne spørger mig: Er formålet at forvirre, da det til enhver tid vil være muligt at finde en relevant tolk? Jeg bringer spørgsmålene videre til integrationsudvalget.

Det første interview varer som regel mellem 3 og 5 timer, hvorefter der laves et referat på dansk, som tolken oversætter side for side, og asylansøgeren underskriver side for side. Ingen ved, om oversættelsen er korrekt, og ingen bekymrer sig om det. Når underskriften er sat, kan fejl ikke rettes, for med sin underskrift har asylansøgeren jo erklæret sig enig i ordlyden. Jeg har eksempler på, at asylansøgere har været usikker på, om det var korrekt oversat, har bedt om at rette, men har fået at vide, "at bordet fanger".

Når jeg gennemlæser afslagene, har jeg erfaret, at det gerne er begrundet i 4 til 5 fejl fra første til andet interview, der gør asylansøgerens skæbne. Fejlene er små bagateller, som asylansøgerne mener Udlændingestyrelsen bevidst selv planter i interviewene: Det kan være, at der er sagt i første interview, at vedkommende blev hentet af tre mænd med geværer. I andet interview er det så blevet til tre mænd, hvoraf to havde et gevær. Det kan være fordrejninger af noget. Fx "jeg blev tilbageholdt i 3 dage" og "jeg blev tilbageholdt i en uge". Om vedkommende blev voldtaget før afhøringen eller under afhøringen. Jeg har samlet en lang liste med disse småfejl, der altså afgør, at asylansøgeren er utroværdig.

Flere af asylansøgerne siger, at disse småfejl i flere tilfælde er blevet plantet i et af interviewene. Fx siger den asylansøger, der er refereret, at være tilbageholdt i henholdsvis 3 dage og en uge, at han aldrig har talt om en uge med i begge interviews har sagt 3 dage. Men at han var ude af stand til at arbejde i en uge. Det er sådanne

småfejl, som asylansøgeren ikke "fanger" i referatet, når det læses op til ham efter interviewet. Kan det være rigtigt, at afslag skal gives på bagateller, der ikke efterprøves?

Så er der spørgsmålet om uvildighed. På Udlændingestyrelsens hjemmeside står der, at asylansøgeren kan anke Udlændingestyrelsens afgørelse til en uvildig domstol: Flygtningebævnet. Men det er vist en fejl, for alle tre "dommere" i Flygtningenævnet er udpeget af Integrationsministeriet. Det er vel ikke uvildighed? Kan det passe, at vi i Danmark er faldet så langt fra vore idealer, at vi ikke længere ved, hvad uvildighed er? Hvad er integrationsudvalgets vurdering af dette?

På denne baggrund vil jeg gerne spørge Integrationsudvalget om, man offentligt vil forklare, hvordan man kan kalde Flygtningenævnet uvildigt, når det er udpeget af Integrationsministeriet selv – især på baggrund af, at vi jo kender Integrationsministerens offentlige tilkendegivelser om, at flere skal udvises.

Sidst men ikke mindst har jeg fået en del henvendelser gående på, at Udlændingestyrelsen også har "chikaneret" asylansøgere mere generelt. I et tilfælde fra asylcentret i Dronninglund bad en asylansøger for nylig Udlændingestyrelsen om at måtte blive flyttet til København, da han havde fået en kæreste i Malmø. Så havde de mulighed for at mødes lidt oftere. Udlændingestyrelsen undgik i svaret på ansøgningen at omtale formålet med flytningen, men konstaterede blot, at ansøgeren havde bedt om at blive forflyttet, hvorfor man sendte ham til Sønderborg. Kan det passe, at man i Udlændingestyrelsen tilsidesætter menneskelige forhold for en asylansøger i en sådan grad, at det grænser til chikaneri?

Jeg ser frem til udvalgets behandling og svar på mine spørgsmål.

På forhånd tak

Frank Zenas

Dybvad, den 28. april 2017